Lieta Nr. A420196418
Lietas arhīva Nr. AA43-0799-19/2
ECLI:LV:ADAT:2019:1011.A420196418.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 11.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Una Mihailova, tiesneši Māris Birzgalis un Ojārs Priedītis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz akciju sabiedrības „Pilsētas zemes dienests" pieteikumu par Rīgas domes Finanšu departamenta 2018.gada 27.marta lēmuma Nr.DF-18-64-nd atcelšanu, sakarā ar akciju sabiedrības „Pilsētas zemes dienests" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 13.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas domes Finanšu departamenta (turpmāk – Finanšu departaments) 2018.gada 27.marta lēmumu Nr.DF-18-64-nd (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) kā administratīvā akta galīgo noformējumu nolemts mainīt zemes vienībai /adrese/, kadastra apzīmējums /numurs A/, platība 2527 m2 (turpmāk – zemes vienība), Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā (turpmāk – Kadastra informācijas sistēma) reģistrētos nekustamā īpašuma lietošanas mērķus un noteikt zemes vienībai šādus nekustamā īpašuma lietošanas mērķus:

1) piekrītošai zemes platībai 2255 m2 lietošanas mērķu grupu 07 „Daudzdzīvokļu māju apbūves zeme", kodu 0703 „Sešu līdz sešpadsmit stāvu daudzdzīvokļu māju apbūve";

2) piekrītošai zemes platībai 184 m2 lietošanas mērķu grupu 08 „Komercdarbības objektu apbūves zeme", kodu 0801 „Komercdarbības objektu apbūve";

3) piekrītošai zemes platībai 77 m2 lietošanas mērķu grupu 09 „Sabiedriskas nozīmes objektu apbūves zeme", kodu 0908 „Pārējo sabiedriskās nozīmes objektu apbūve";

4) piekrītošai zemes platībai 11 m2 lietošanas mērķu grupu 10 „Ražošanas objektu apbūves zeme", kodu 1001 „Rūpnieciskās ražošanas uzņēmumu apbūve".

Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka atbilstoši Kadastra informācijas sistēmas būves veidu vēsturē reģistrētajai informācijai zemes vienības lietošanas mērķis neatbilst aktuālajam ēkas lietošanas veidam un šāda situācija ir pretrunā ar Ministru kabineta 2006.gada 20.jūnija noteikumu Nr.496 „Nekustamā īpašuma lietošanas mērķu klasifikācija un nekustamā īpašuma lietošanas mērķu noteikšanas un maiņas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.496) 27.1.punktu. Nosakot apbūvētas zemes vienības nekustamā īpašuma lietošanas mērķi, pašvaldība izmanto Kadastra informācijas sistēmā reģistrētos datus.

[2] AS „Pilsētas zemes dienests" iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Pārsūdzētais lēmums ir pieņemts, neievērojot Administratīvā procesa likuma 62.pantā noteiktās adresāta tiesības izteikt viedokli un argumentus administratīvās lietas ietvaros, kā arī nav ievērota Noteikumos Nr.496 noteiktā procedūra.

[2.2] Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts un, cik zināms, nav iestājies neviens no Noteikumos Nr.496 norādītajiem apstākļiem, kas dod tiesības Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldei uzsākt administratīvo procesu par lietošanas mērķa maiņu. Šādas tiesības pārvaldei pašai pēc savas iniciatīvas normatīvie akti neparedz.

[2.3] Nav ņemts vērā fakts, ka lietošanas mērķis tiek noteikts dalītam nekustamam īpašumam, kur zemesgabala kā nekustamā īpašuma īpašnieks – AS „Pilsētas zemes dienests" – nevar ietekmēt ēku nekustamā īpašuma īpašnieku – komercsabiedrības un privātpersonas – tiesības mainīt uz zemesgabala nekustamā īpašuma esošās būves lietošanas veidus. Nav apšaubāmas ēkas īpašnieku tiesības izvēlēties, kādiem mērķiem viņš izlietos sev piederošās būves. Tomēr pie to maiņas ir vērtējams, vai par maiņu ir bijis informēts zemesgabala nekustamā īpašuma īpašnieks.

[2.4] AS „Pilsētas zemes dienests" nav bijusi informēta par ēkas lietošanas mērķu maiņu. Pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas laikā Finanšu departaments nav uzklausījis administratīvā akta adresātu – AS „Pilsētas zemes dienests".

[2.5] Lietošanas mērķi tika noteikti pēc Kadastra informācijas sistēmā reģistrētiem datiem par zemes vienību un uz tās esošajām ēkām un būvēm, kā rezultātā pārsūdzētais lēmums ir kļūdains.

[2.6] Pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas rezultātā mainās nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība, secīgi samazinās adresāta ieņēmumi no zemes vienības, tādējādi pārsūdzētais lēmums rada nelabvēlīgas sekas AS „Pilsētas zemes dienests", secīgi – administratīvā akta adresāta uzklausīšana (vai vismaz iespēja sniegt viedokli par pieņemamo lēmumu) būtu obligāta un nekavētu likumīga administratīvā procesa gaitu, ja vien adresāta viedoklis tiktu uzklausīts.

[2.7] Pārsūdzētā lēmuma pieņemšanā nav ievēroti procesuālie un formālie administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi, nav izvērtēti lietderības apsvērumi par tā nepieciešamību, piemērotību, vajadzību un atbilstību.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 13.februāra spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem motīviem.

[3.1] Izvērtējot Noteikumu Nr.496 2.pielikumā minēto kopsakarā ar Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem būvju lietošanas veidiem, dzīvojamās mājas stāvu skaitu un tajā esošo telpu grupu lietošanas veidiem, tiesa secināja, ka ar pārsūdzēto lēmumu zemes vienības lietošanas mērķi ir noteikti (mainīti) atbilstoši Noteikumu Nr.496 prasībām. Pretējus argumentus pēc būtības nav izteikusi arī AS „Pilsētas zemes dienests".

[3.2] Tiesa, pārbaudot, vai lietošanas mērķiem piekrītošās zemes platības noteiktas pareizi, aprēķina kļūdas nekonstatēja. Uz šādām kļūdām nav

norādījusi arī AS „Pilsētas zemes dienests". Līdz ar to tiesa atzina, ka mainītajiem lietošanas mērķiem piekrītošās zemes platības pārsūdzētajā lēmumā ir noteiktas (mainītas) pareizi.

[3.3] Tiesas ieskatā AS „Pilsētas zemes dienests" gan administratīvā procesa laikā iestādē, gan arī tiesvedības procesa ietvaros vairākkārt bija iespēja izteikt savus argumentus, kas pamato pārsūdzētā lēmuma prettiesiskumu. AS „Pilsētas zemes dienests" vēl pirms zemākas iestādes lēmuma izdošanas bija iespēja, izsakot attiecīgus pretargumentus, iebilst nekustamā īpašuma lietošanas mērķu maiņai. Tā kā pārsūdzētajā lēmumā ir detalizēti analizēti AS „Pilsētas zemes dienests" apstrīdēšanas iesniegumā norādītie argumenti, tiesa atzina, ka pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas procesā uzklausīšana ir veikta. AS „Pilsētas zemes dienests" bija arī iespēja savus argumentus pārsūdzētā lēmuma prettiesiskumam pēc būtības ietvert pieteikumā tiesai. Tiesa nekonstatēja, ka AS „Pilsētas zemes dienests" neuzklausīšana jebkādā veidā varēja ietekmēt pārsūdzētā lēmuma saturu vai novest pie citāda lēmuma pieņemšanas.

[3.4] Tiesa atzina, ka AS „Pilsētas zemes dienests" nepamatoti uzskata, ka pašvaldībai nav tiesību pēc savas iniciatīvas uzsākt administratīvo procesu par nekustamā īpašuma lietošanas mērķa maiņu, jo šādas tiesības pašvaldībai ir paredzētas Noteikumu Nr.496 18.punktā. Tiesa konstatēja, ka AS „Pilsētas zemes dienests" apstrīdēšanas iesniegumā ir norādījusi identisku iebildumu, uz kuru AS „Pilsētas zemes dienests" jau ir visaptveroši un pareizi atbildēts pārsūdzētajā lēmumā. Pieteikumā nav norādīti tādi aspekti šā iebilduma sakarā, kurus iestāde nav analizējusi vai nepareizi novērtējusi. Tāpēc tiesa šo argumentu sīkāk nevērtēja.

[3.5] Tā kā zemes vienības lietošanas mērķis ir noteikts atbilstoši aktuālajiem Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem datiem un Noteikumu Nr.496 2.pielikuma kritērijiem, pārsūdzētais lēmums atzīts par tiesisku.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 13.februāra spriedumu AS „Pilsētas zemes dienests" iesniedza apelācijas sūdzību, tajā norādot turpmāk minētos argumentus.

[4.1] Gan iestāde, gan tiesa ir piemērojušas nepareizas materiālās un procesuālās tiesību normas, kā rezultātā pārsūdzēto lēmumu nevar atzīt par tiesisku.

[4.2] Augstākā tiesa jau ir norādījusi, ka Noteikumu Nr.496 17.punkts neierobežo pašvaldību labot lēmumu par kļūdaini noteiktu lietošanas mērķi. Tomēr šādā gadījumā nav piemērojams noteikumu 17.punkts, bet gan Administratīvā procesa likuma 86.pants. Pašvaldībai ir tiesības, ja tā konstatē, ka zemes vienībai lietošanas mērķis noteikts nepareizi (prettiesiski), lietošanas mērķi labot, ja sākotnējā lēmuma palikšana spēkā skar būtiskas sabiedrības intereses.

[4.3] Lai atzītu, ka sākotnējais lēmums ir prettiesisks, jākonstatē, vai sākotnēji noteiktais zemes izmantošanas mērķis ir noteikts nepareizs. Pieteicēja uzskata, ka lietošanas mērķis bija noteikts pareizi un tiesiski. Tādējādi ar apstrīdēto lēmumu atceltais administratīvais akts nav atzīstams par prettiesisku.

[4.4] Lai atbilstoši Administratīvā procesa likuma 86.pantam atceltu sākotnējo administratīvo aktu, ir jākonstatē arī, ka tā palikšana spēkā skar būtiskas sabiedrības intereses (kumulatīvs rādītājs). Lietošanas mērķa maiņas rezultātā samazinās pašvaldībai maksājamā nekustamā īpašuma nodokļa apmērs, tādējādi sākotnējā (AS „Pilsētas zemes dienests" labvēlīgā un tiesiskā) administratīvā akta atcelšana rada nelabvēlīgu ietekmi uz sabiedrības interesēm. Tieši sākotnējā lēmuma atcelšana nelabvēlīgi skar būtiskas sabiedrības intereses, jo Rīgas pašvaldība saņems mazākus nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus no AS „Pilsētas zemes dienests".

[4.5] No minētā pieteicēja secināja, ka pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par prettiesisku un ir atceļams.

[5] Finanšu departaments paskaidrojumā par AS „Pilsētas zemes dienests" apelācijas sūdzību atzina to par nepamatotu.

[6] Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.pantu pirmo daļu, lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un lietas dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, izvērstāku argumentu izklāstu nenorādot.

Papildus apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[9] Pieteicēja uzskata, ka šajā lietā ir jāizmanto Augstākās tiesas 2011.gada 16.novembra spriedumā Nr.SKA-499/2011 lietā Nr.A42840009 izteiktās atziņas, ka pašvaldībai, konstatējot neatbilstību starp ēkas funkciju un reģistrēto zemes lietošanas mērķi, ir jāpieņem lēmums atbilstoši vispārējam regulējumam par prettiesiska administratīvā akta atcelšanu, kas ietverts Administratīvā procesa likuma 86.pantā. Savukārt, ja šāds kļūdains lēmums nav konstatējams, lietošanas mērķis bija noteikts pareizi un tiesiski un sākotnējā lēmuma atcelšana nelabvēlīgi skar būtiskas sabiedrības intereses, tad administratīvā akta atcelšana nav atzīstama par prettiesisku.

Apgabaltiesa pārbauda šī pieteicējas argumenta pamatotību.

[10] Noteikumu N.496 18.punkts paredz, ka lietošanas mērķa noteikšanu vai maiņu šo noteikumu 16. vai 17.punktā minētajos gadījumos mēneša laikā ierosina nekustamā īpašuma īpašnieks. Lietošanas mērķa noteikšanu vai maiņu var ierosināt arī valsts vai pašvaldības institūcija.

No minētās normas secināms, ka lietošanas mērķu maiņu ir tiesīga ierosināt arī pašvaldības institūcija - šajā gadījumā Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde.

[11] Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka lietošanas mērķa maiņas nepieciešamību noteica Noteikumu Nr.496 17.7. un 27.1.apakšpunkts.

Noteikumu Nr.496 17.7.punkts paredz, ka lietošanas mērķa maiņu ierosina, ja iepriekš likumīgi noteiktais lietošanas mērķis un tam piekrītošā zemes platība neatbilst šo noteikumu IV nodaļā minētajām prasībām.

Apgabaltiesa uzskata, ka gan noteikumu 17.punkts kopumā, gan 17.7.apakšpunkts nosaka gadījumus, kad ir nepieciešama lietošanas mērķa maiņa, arī situācijās, kad tas bijis noteikts tiesiski, t.i., norma nosaka tādu tiesisko un faktisko apstākļu maiņu, kas ir pamats mainīt tiesiski noteiktu nekustamā īpašuma lietošanas mērķi.

[12] Augstākās tiesas judikatūrā atzīts (sk. Augstākās tiesas 2011.gada 16.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-499/2011 8.punktu, Augstākās tiesas 2015.gada 16.februāra sprieduma Nr.SKA-65/2015 8.punktu), ka Noteikumu Nr.496 17.punkts noteic lietošanas mērķa maiņas gadījumus, tādējādi arī cita lēmuma, ar kuru tiktu konstatēts jaunais lietošanas mērķis, pieņemšanas pamatus. Noteikumu 17.punkts redakcijā, kas bija spēkā 2009.gada 9.aprīlī, neaptvēra situāciju, kurā zemes lietošanas mērķis ir noteikts nepareizi un kurā šo mērķi nepieciešams koriģēt. Lēmumu par kļūdaini noteiktu lietošanas mērķi iestāde var labot Administratīvā procesa likuma 86.panta kārtībā, ja tā pati konstatējusi noteiktā lietošanas mērķa neatbilstību. Savukārt administratīvā akta adresāts šādā gadījumā var apstrīdēt (pārsūdzēt) lēmumu par lietošanas mērķa noteikšanu vai arī iebilst Administratīvā procesa likuma 87.panta kārtībā.

Savukārt Augstākās tiesas 2014.gada 10.marta spriedumā Nr.SKA?295/2014 (lieta Nr.A420496811), pārbaudot Noteikumu Nr.496

17.4.apakšpunkta piemērošanu, tiesa vērtēja noteikumu 18.punktā noteikto pašvaldības kompetenci, nevis Administratīvā procesa likuma 86.panta piemērošanu, jo tiesa nekonstatēja, ka iepriekš pieņemtais pašvaldības lēmums būtu bijis prettiesisks vai kļūdains.

No minētā apgabaltiesa secina, ka pašvaldības institūcijai nebija šķēršļu īstenot Noteikumu Nr.496 18.punktā noteiktās tiesības, ja tika konstatēts kāds no Noteikumu Nr.496 17.punktā minētajiem gadījumiem. Administratīvā procesa likuma 86.pantā noteiktās tiesības pašvaldībai bija jāpiemēro tikai situācijās, kad iepriekš pieņemtais lēmums par lietošanas mērķa noteikšanu bijis kļūdains vai prettiesisks.

Līdz ar to nav pamatots pieteicējas apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka, lai atzītu, ka sākotnējais lēmums ir prettiesisks, ir jākonstatē, vai sākotnēji noteiktais zemes izmantošanas mērķis ir noteikts nepareizi.

[13] Pārsūdzētajā lēmumā ir secināts, ka Kadastra informācijas sistēmā reģistrētie nekustamā īpašuma lietošanas mērķi un platības noteikti pēc Ministru kabineta 1998.gada 5.maija noteikumiem Nr.166 „Nekustamā īpašuma lietošanas mērķu klasifikācija" un Finanšu departamenta 2000.gada 31.jūlija rīkojuma Nr.567 „Par Vidzemes priekšpilsētas nekustamā īpašuma lietošanas mērķu sarakstu apstiprināšanu" un šobrīd neatbilst Noteikumu Nr.469 regulējumam.

Apgabaltiesa konstatē, ka Ministru kabineta 1998.gada 5.maija noteikumi Nr.166 „Nekustamā īpašuma lietošanas mērķu klasifikācija" zaudēja spēku 2001.gada 1.janvārī. No Kadastra informācijas sistēmas (lietas 37.lapa) secināms, ka sistēmā nekustamā īpašuma lietošanas mērķi reģistrēti pēc Finanšu departamenta 2000.gada 31.jūlija rīkojuma Nr.567 (lietas 35.lapa).

Noteikumu Nr.496 41.punkts paredzēja, ka līdz 2007.gada 1.janvārim noteiktie lietošanas mērķi ir spēkā atbilstoši nekustamā īpašuma lietošanas mērķu pārejas tabulai (3.pielikums). Personām iepriekš izsniegtajos dokumentos, kuros izdarīts ieraksts par lietošanas mērķi, izmaiņas neveic.

Noteikumu Nr.496 3.pielikums „Nekustamā īpašuma lietošanas mērķu pārejas tabula" noteica nekustamā īpašuma lietošanas mērķus, kas nosakāmi pirms 2007.gada 1.janvāra, un tos, kas nosakāmi pēc šī datuma. No Kadastra informācijas sistēmas (lietas 37.lapa) konstatējams, ka lietošanas mērķi aktualizēti 2007.gada 1.janvārī.

No minētā apgabaltiesa secina, ka Kadastra informācijas sistēmā reģistrētie nekustamā īpašuma lietošanas mērķi to noteikšanas laikā atbilda Ministru kabineta 1998.gada 5.maija noteikumiem Nr.166 „Nekustamā īpašuma lietošanas mērķu klasifikācija" un pieteicēja nav izteikusi iebildumus par pretējo. Tāpēc ir pamats atzīt, ka Kadastra informācijas sistēmā lietošanas mērķis un tam piekrītošā zemes platība iepriekš bija noteikta tiesiski, tomēr šobrīd tie neatbilst spēkā esošajam normatīvajam regulējumam, un pieteicēja nav izteikusi iebildumus par pretējo.

[14] Lai gan Ministru kabineta 1998.gada 5.maija noteikumi Nr.166 „Nekustamā īpašuma lietošanas mērķu klasifikācija" bija spēkā līdz 2000.gada 31.decembrim, Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes piemērotais nekustamā īpašuma lietošanas mērķu noteikšanas un platības aprēķināšanas regulējums noteikts jau kopš 2006.gada līdz ar Noteikumu Nr.469 pieņemšanu, bet Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes lēmums pieņemts 2018.gada 29.janvārī, Augstākās tiesas judikatūrā (sk. Augstākās tiesas 2014.gada 10.marta spriedumu Nr.SKA-295/2014 lietā Nr.A420496811) atzīts, ka [..] pašvaldība nav saistīta ar noteiktu termiņu, kā to uzskata pieteicēja. Noteikumu Nr.496 18.punktā minētais viena mēneša termiņš ir vērsts uz nekustamā īpašuma īpašnieka (valdītāja, lietotāja) disciplinēšanu savlaicīgi ierosināt īpašuma lietošanas mērķa maiņu atbilstoši aktuālajai situācijai, nevis uz to, lai laika ziņā ierobežotu iespēju mainīt lietošanas mērķi. Citādāks normas tulkojums nonāktu pretrunā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma mērķi nodrošināt sabiedrību ar aktuālu kadastra informāciju par visiem valsts teritorijā esošajiem nekustamajiem īpašumiem, to objektiem, zemes vienības daļām un to īpašniekiem, tiesiskajiem valdītājiem, lietotājiem, nomniekiem (likuma 2.pants). Pašvaldībai arī nav kā īpaši jāpaskaidro, kādēļ tā lēmumu par lietošanas mērķa maiņu pieņēmusi tieši konkrētajā brīdī, nevis agrāk vai vēlāk.

Pamatojoties uz minēto, apgabaltiesa uzskata, ka pašvaldības institūcijai bija tiesisks pamats ierosināt lietošanas mērķu maiņu zemes vienībā.

[15] Noteikumu Nr.496 27.1.apakšpunkts paredz, ka zemes vienībai, uz kuras atrodas būves, nosakot vairākus lietošanas mērķus, lietošanas mērķim piekrītošo platību nosaka šādi: ja ēkas nešķērso zemes vienības robežu un zemes plānā nav nodalīto platību, visu zemes vienības platību sadala proporcionāli to ēku un telpu grupu kopējo platību attiecībai, uz kurām pamatojas lietošanas mērķa noteikšana.

Pieteicēja nav izteikusi iebildumus pret konkrēto lietošanas mērķu noteikšanu vai iebildumus pret pārsūdzētajā lēmumā noteiktajiem lietošanas mērķiem atsevišķām zemes vienības daļu platībām. Tāpēc apgabaltiesai nav pamata pārvērtēt Finanšu departamenta argumentus šajā daļā.

[16] Pamatojoties uz minēto, apgabaltiesa atzīst, ka Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldei, konstatējot zemes vienībai noteikto lietošanas mērķu neatbilstību Noteikumu Nr.496 17.7. un 27.1.apakšpunktam, bija tiesības pieņemt lēmumu par nekustamā īpašuma lietošanas mērķu maiņu.

Apgabaltiesa uzskata, ka citus būtiskus argumentus pieteicēja apelācijas sūdzībā nav norādījusi. Apgabaltiesa nekonstatē materiāltiesiskus un procesuālus pārkāpumus pārsūdzētā lēmuma pieņemšanā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt akciju sabiedrības „Pilsētas zemes dienests" pieteikumu par Rīgas domes Finanšu departamenta 2018.gada 27.marta lēmuma Nr.DF-18-64-nd atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente U.Mihialova

Tiesneši M.Birzgalis

O.Priedītis